

Budú na Slovensku dúhové rodiny aj bez súhlasu občanov? EÚ ide potichu zmeniť rodičovské práva LGBT v celej únii

- CZ24 News | 11. prosince 2022

EU: Plávaj potichu, plávaj hlboko...

Sledujete dianie v slovenskom parlamente? Rozčuľujete sa nad tuposťou vlády a odpornosťou našich politických reprezentantov? Musíte po sledovaní televízie hltáť zažívaciú sódu, tabletky proti boleniu hlavy, dostávate závrat a trápí vás nespavosť?

To je dobre, pretože potom má *Európska komisia* dostatok času na prácu a prijímanie dôležitých rozhodnutí, ktoré môžu ovplyvniť váš súkromný, rodinný aj spoločenský život bez ohľadu na to, či vás bude rozčuľovať vládnutie toho či onoho lokálneho trubiroha.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Kľúčom k pochopeniu toho, čo sa okolo vás deje, je priznanie si faktu, že suverenita už nehrá v existencii Slovenska, štátu, ktorý obývate, takmer žiadnu úlohu. Z toho dôvodu sa stáva politické zápolenie len bojom rôznych frakcií o priazeň bruselskej (či americkej) byrokracie a o finančné benefity z toho plynúce. A samozrejme bojom o to, kto vás lepšie presvedčí, že ak sa dostane k moci, tak určite s Bruselom (alebo Washingtonom) zatočí. Po voľbách je však, (všimli ste si to už po 33 rokoch?) všetko inak: ten, čo sa pred voľbami rozčuľoval nad šikanovaním úradníkov, sa veselo na nich usmieva a potichu zapracováva ich neomarxistickú agendu do zákonov a nariadení.

Rovnako potichu, ako pred troma dňami (7. decembra) prišla *Európska komisia* s návrhom nových pravidiel na uznanie rodičovstva v členských štátoch *Európskej únie*. Ako píše úplne otvorene portál *Euractiv.sk*: „Cieľom návrhu je zabezpečiť práva detí dúhových rodín, ktoré dnes môžu čeliť diskriminácii pri sťahovaní alebo cestovaní z jednej krajiny do druhej.“

Zaregistrovali ste palcové titulky v médiách? Vášnivé diskusie? Nie, jedine verný sluha európskej propagandy na Slovensku, portál *Euractiv.sk* si zanariekal, že presadenie tejto inovácie „*nebude ľahké*“. No, veď uvidíme...

Všetko pre deti?

Známy matador tolerantnej agendy, komisár pre spravodlivosť Didier Reynders citlivo pri predkladaní návrhu uviedol: „*Všetky deti by mali mať rovnaké práva bez ohľadu na to, ako boli počaté alebo ako sa narodili, a bez ohľadu na typ rodiny.*“ Je zaujímavé, že hovorí o „*počatí*“, akoby deti mali v EÚ nejaké práva už od počatia. A pritom vieme, že sú len zhlukom buniek, ktorý sa dá bez váhania odstrániť. Nevadí, aj eurokomisár sa niekedy pomýli.

Eurokomisár nemienil samozrejme plakať za nenarodenými deťmi, ale poplakať si nad deťmi diskriminovanými. Preto *Európska komisia* volá na poplach, že „*dnes môže ísť až o dva milióny detí, ktoré nemajú garanciu uznania rodičovstva vo všetkých 27 členských štátoch. Takéto deti môžu pri sťahovaní prísť o právo na dedičstvo alebo výživné, ak ich nová krajina neakceptuje rodičovstvo tak ako tá pôvodná. Ich rodičia tiež môžu prísť o právo rozhodovať o otázkach zdravia alebo*

vzdelávania.“

A kdeže to? Práve v takých krajinách ako Slovensko, Maďarsko, Bulharsko alebo Poľsko, v ktorých ešte stále nie sú uznané manželstvá homosexuálov a dokonca ani taká pokroková vymoženosť, ako adopcie detí páromi rovnakého pohlavia. Pokiaľ by sa však podarilo pretlačiť návrh EK, tak by sa dúha klenula od Lisabonu až po Trebišov a nastal by ten pravý raj tolerancie. A vtedy by slovenský bačodezolát, rovnako ako poľský a maďarský, uvidel. Nielenže by musel v praxi akceptovať homosexuálne manželstvo, ale možno dokonca aj adopcie. Teoreticky samozrejme nie, veď nás predsa Brusel nebude do ničoho nútiť.

Ako na to? Ako vždy - zoširoka

Mnohí z euroobčanov stratení v covidovom opare už zabudli, ak vôbec cez rúško a stojac v rade na vakcínu zaregistrovali, že práve pred rokom *Európsky súdny dvor* dumať nad prípadom malej Sára, ktorá nemohla so svojimi dvoma mamičkami opustiť Bulharsko, a odísť do slnkom zaliateho a tolerantného Španielska. Zlé a tmárske Bulharsko jej totiž odmietlo vydať pas, keďže neuznáva dúhové manželstvá a teda ani jej dve mamičky. Súdny dvor však rozhodol, že „*právo na voľný pohyb*“ v EÚ je viac ako „*právo členských štátov na konzervatívnu rodinnú politiku*“.

Bulharsko muselo malej Säre vydať pas a prvý krok bol vykonaný. Pravda, vtedy ešte predseda iniciatívy *Inakosť*, Martin Macko nariekal, že tento rozsudok nijako neovplyvní vnútroštátne pomery, keďže platí len pre „*cezhraničné situácie*“. A *Európsky súdny dvor* uviedol, že Brusel nesmie nútiť jednotlivé štáty, aby právne uznali páry rovnakého pohlavia a ich rodičovstvo. Avšak rok sa s rokom stretol a už tu máme návrh, ktorý vnútroštátne pomery rozhodne ovplyvňovať bude. Pokiaľ bude prijatý.

Cieľom návrhu je podľa *Európskej komisie*, poskytnúť rodičom pomoc v cezhraničných situáciách (hlá, kauzálna vlákna vedúce do Bulharska) a znížiť právne náklady dúhových rodín. A teraz príde pointa: podľa nových pravidiel by sa pritom súdne rozhodnutia o rodičovstve v jednej krajine mali uznávať aj v iných členských krajinách.

Avšak ako môžete právne uznať, že dvaja zahraniční homosexuáli sú manželmi a domáci nie? Nie je to diskriminácia? A ako môžete uznať, že zahraničné (čo ale toto slovo v EÚ vlastne znamená?) homosexuálne páry môžu mať adoptované deti a domáce nie? Veď to je diskriminácia ako vyšitá!

Komisár Reynders argumentuje, že všetko sa to bude týkať len cudzincov a samotným štátom zostane právo rozhodnutia ohľadom svojich občanov: „*Nechceme meniť vnútroštátne právo. Členské štáty zostanú slobodné v rozhodovaní o tom, kto sa môže stať rodičom.*“

Dúhový trójsky kôň

Tento legislatívny trójsky kôň má však jeden nedostatok – je priehľadný a nevierohodný, rovnako ako tvrdenie eurokomisára, že nechcú meniť „*vnútroštátne právo*“. Z konania Bruselu za posledných 50 rokov sa naopak zdá, že mu ide vždy práve o zmenu vnútroštátneho práva a unifikáciu. Pokiaľ to niekto nie je schopný vidieť po toľkých rokoch, tak má taký politický šedý zákal, že mu nepomôže ani séria operácií.

Je jasné, a zo skúsenosti s neomarxistickou agendou zrejme, že akonáhle sa rozbehne mediálny kolotoč okolo prvého potenciálneho prípadu údajne diskriminovaného páru na Slovensku, budú tieto nové celoúniové pravidlá využité na pretlačenie takých právnych precedensov, aby sa vytvorili predpoklady pre uznanie najprv zahraničných párov, potom zmiešaných, neskôr aj ich rodičovstva na Slovensku a následne, aby neboli čisto slovenské páry diskriminované voči zahraničným alebo

zmiešaným na území Slovenska, bude časom Slovensko nutné prijať aj legislatívu legalizujúcu rôzne formy homosexuálneho partnerstva a adopcie.

Pripadá vám to príliš krkolomné? Tak ste potom buď doteraz nežili v EÚ, nepoznáte jej históriu alebo ste ideálny euroobčan a pravý angažovaný truhlík.

Spomeňte si na rozsudok z konca októbra 2022, v čase, keď už pod vplyvom LGBT kampane upadlo Slovensko do mediálnej hystérie. Vtedy okamžite triumfoval homosexuálny pár, zložený zo Slováka a Argentínčana, ktorému cudzinecká polícia SR odmietla udeliť trvalý pobyt na Slovensku ako „manželovi“ s odôvodnením, že Slovensko neuznáva zväzky rovnakého pohlavia, ergo Argentínčan nie je „manželom“, ale len cudzincom, ktorý chce na Slovensku trvalý pobyt. Polícia im poradila, aby si požiadali o trvalý pobyt inak, čiže neodmietala ho udeliť z dôvodu, že je Argentínčan a cudzinec, avšak pár ho chcel mať udelený práve z dôvodu „manželstva“.

Išlo teda o evidentnú snahu pretlačiť LGBT agendu a vytvoriť atmosféru „diskriminácie“. Argentínčan dokonca priniesol podľa portálu *StartitUp* aj „sobášny list“, aby mohol slovenskú políciu dôkladne konfrontovať s jej diskriminačným prístupom.

Právny štát? Len ak to nie je „diskriminácia“...

Zákon prehovoril a mysleli by ste si, že kauza skončila. Avšak realita súčasnej doby je iná. Po dvoch rokoch súdneho ťažobovania prišiel náhle prekvapujúci rozsudok – diskriminačná hystéria zabrala. Krajský súd v Žiline rozhodol, ako napísala advokátka a podpredsedníčka *Progresívneho Slovenska* Lucia Plaváková, že „*nepriznanie práva na pobyt partnerovi rovnakého pohlavia je diskriminačné a nelegitímny spôsobom zasahuje do práva na súkromie a rodinný život.*“

Ako však podľa slovenskej legislatívy mohlo rozhodnutie slovenskej cudzineckej polície zasahovať do „*práva na rodinný život*“, keď Slovensko rodiny rovnakého pohlavia neuznáva? Nie je to v rozpore našimi zákonmi?

A presne tak bude v rozpore s lokálnym právom rozhodovať slovenský alebo európsky súd, napriek príslubom komisára Reyndersa, v prospech „diskriminovaných“ párov po tom, ako EÚ prijme unifikované a vzájomné uznávanie štatútu homosexuálneho „manželstva“ a adopcie pre celú EÚ.

Liberáli nehovorili v prípade argentínsko-slovenskej romance o nedodržaní práva na Slovensku, ale naopak, podľa Lucie Plavákovovej to bol „*historický moment*“, o ktorom dúfa, že „*je len začiatkom dlho potrebnej zmeny*“. A zmena už je na stole a blíži sa nezadržateľným tempom.

Strach pred mediálnym lynčom, je silnejší ako právo a pokiaľ bude mať slovenský sudca poruke nové pravidlá EÚ ohľadom uznávania „rodičovstva“ a „manželstva“ homosexuálnych párov, jeho strach dostane reálnu šancu upratať všetko tak, aby z toho vyšiel čo najmenej poškodený. Kto sa v atmosfére mediálnej hystérie bude potom starať o to, či platí nejaké „*vnútroštátne právo*“, rovnako ako sa nikto nepýtal v prípade zo žilinského Krajského súdu? Veď ako povedal jeden z aktérov tejto kauzy:

„*Slovensko potrebuje zmenu, a to legálnu. Potrebuje ľudí, ktorí robia veci naozaj a s dobrým úmyslom. A tým nehovorím o sebe. Tým apelujem na ľudí v podobnej situácii, aby sa nebáli ísť do toho! My sme sa vďaka našim právnikom na Slovensku cítili vítaní, chcení a chránení. To je niečo, čo som roky necítil.*“

Nemusíme pochybovať o tom, že právnici sú na Slovensku naďalej a sú už od starého Uhorska pohotoví a ochotní krútiť zákony podľa potreby. Prečo by s tým mali prestať práve teraz?

A na záver víťaz dodal:

„Slovensko je krásna krajina a väčšina ľudí to už má dobre usporiadané, no teraz záleží na nás, aby sme sa nenechali zastrašiť. Ja už sa nesmierne teším, keď sa vrátim na Slovensko a vrátim sa domov aj s mojím manželom. Vrátime sa na Slovensko, ktoré tak ako je moje, takisto je aj jeho. Ďakujeme!“

Aj my. Najmä za smutné, ale aj oslobodzujúce poznanie, že Slovensko je už „ich“. Nepochybujeme o tom. Treba urobiť ešte druhý krok a priznať si, že ako kresťania sme tu cudzincami. A nielen na Slovensku, ale v celej EÚ. Zariadme sa podľa toho.

AUTOR: Branislav Michalka

[ZDROJ](#)